

Sygn. akt IX U 1633/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 26 października 2017 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia (...)

Sędzia

Sygn.akt IX U 1633/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.10.2017r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił M. B. prawa do emerytury gdyż na dzień 1.01.1999r udokumentował jedynie 11 lat i 14 dni okresów pracy w warunkach szczególnych zamiast wymaganych 15 lat bo nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 15.09.1980r do 30.10.1987r z powodu wystawienia świadectwa pracy przez archiwum.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę zarzucając, że w spornym okresie pracował w (...) w R..

Przedsiębiorstwo to już nie istnieje i nie może złożyć świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

M. B. urodzony (...) w dniu(...) złożył wniosek o emeryturę.

Na dzień 1.01.1999r ubezpieczony udokumentował 26 lat 2 miesiące i 14 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc i 18 dni okresów nieskładkowych.

W okresie od 4.08.1989r do 31.12.1998r ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych, co w sposób niesporny między stronami udokumentował świadectwem wykonywania pracy.

Ponadto w okresie od 1.11.1987r do 31.07.1989r w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony w Zawodowej Straży Pożarnej w R. jako funkcjonariusz pożarnictwa na stanowisku kierowca mechanik (akta rentowe).

M. B. od 15.09.1980r do 30.10.1987r był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Zakładach (...) w R. i wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę mechanika napraw pojazdów samochodowych.

Nie miał w trakcie tego zatrudnienia urlopów bezpłatnych ani nieusprawiedliwionych nieobecności. Większość prac wykonywał w kanałach remontowych bo naprawy napędu, silnika, sprzęgła, skrzyni biegów czy mostów samochodów ciężarowych można było dokonać tylko z kanału remontowego.

(...) Zakłady (...) w R. w okresie zatrudnienia u nich ubezpieczonego znajdowały się w strukturze (...).

Jako pracownik kolejowy M. B. miał deputat węglowy, umundurowanie, bezpłatne bilety kolejowe dla siebie i rodziny (akta osobowe i zezn. ubezp. k.13a-14 akt sprawy).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (k.13 akt sprawy).

Sąd uznał zeznania ubezpieczonego za w pełni wiarygodne. Znajdują one bowiem pełne odzwierciedlenie w dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych z okresu spornego zatrudnienia.

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Na dzień złożenia wniosku o emeryturę, ubezpieczony spełnił warunki z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016, poz.887 ze zm.).

Miał ukończonych 60 lat, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i na dzień 1.01.1999r udokumentował w sposób niesporny ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Zebrane w sprawie dowody pozwalają jednoznacznie stwierdzić, że w spornym między stronami okresie od 15.09.1980r do 30.10.1987r ubezpieczony był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin.

Stosownie zaś do art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okresy zatrudnienia na kolei uważa się okresy pozostawania w stosunku pracy w kolejowych jednostkach organizacyjnych, w czasie których pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego, macierzyński lub opiekuńczy.

W myśl zaś art. 42 ust.1 pkt 1 i ust. 2 wyżej wymienionej ustawy pracownikami kolejowymi w rozumieniu ustawy są osoby pozostające w stosunku pracy w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa (...) z wyłączeniem biur

projektów kolejowych a zatrudnienie pracowników kolejowych w kolejowych jednostkach organizacyjnych uważa się w rozumieniu ustawy za zatrudnienie na kolei.

Z akt osobowych ubezpieczonego z okresu spornego zatrudnienia w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w ramach stosunku pracy był zatrudniony w jednostce organizacyjnej przedsiębiorstwa (...) bo (...) Zakłady (...) w R. mieściły się w strukturze (...), co wskazuje także na to złożone do akt rentowych świadectwo pracy i pełna nazwa tego przedsiębiorstwa wskazana w pieczęcie firmowej.

Zgodnie z przepisem §4 ust.3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach są także...okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin...

Zatem po doliczeniu ubezpieczonemu do uznanego przez organ rentowy okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienie na kolei od 15.09.1980r do 30.10.1987r posiada on na dzień 1.01.1999r ponad 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z tych też względów Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.

Sędzia: